

Republika Hrvatska
Općinski sud u Osijeku
Europske avenije 7
31000 OSIJEK

Poslovni broj: P Ob-158/2023-29

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Osijeku, po sucu Dalmoslavi Grgić, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužiteljice Mande Galkovski, OIB: 75779690176, iz Bilja, Tina Ujevića 14, zastupane po punomoćniku Dragi Aćimoviću, odvjetniku iz Osijeka, protiv tužene Anđelke Poldrugo, OIB: 38591552083, iz Cresa, Trg Sv. Frane 1 i tužene Branke Jelinić, OIB: 29762208144, iz Slavanskog Kobaša, Nikole Zrinskog 19, zastupane po punomoćnicima iz ZOU Antun Stuparević, Domagoj Vuković i Anja Perković, odvjetnicima iz Slavanskog Broda, radi utvrđenja izvanbračne zajednice, nakon održane i zaključene glavne rasprave na kojoj je javnost bila isključena dana 24. ožujka 2026. godine u prisutnosti tužiteljice i zamjenice punomoćnika Tihane Randelović, odvjetnice iz Osijeka, punomoćnice tuženih, a objavljene dana 18. lipnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I/ Utvrđuje se postojanje izvanbračne zajednice između tužiteljice Mande Galkovski iz Bilja, Tina Ujevića 14, OIB: 75779690176 i sada pok. Ivana Mitrovića, Domobranksa ulica 126, Karlovac, OIB: 55041305091 u razdoblju od 25. prosinca 2014. pa sve do smrti pok. Ivana Mitrovića 26. travnja 2020.

II/ Nalaže se tuženima da solidarno naknade tužiteljici troškove parničnog postupka u iznosu od 414,76 eura sa pripadajućim zateznim kamatama koje teku od 18. lipnja 2026. pa do isplate, a koja kamata se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, s tim da je referentna stopa kamatna stopa koju Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, sve u roku 15 dana.

III/ Odbija se zahtjev tuženih za naknadnom parničnog troška kao neosnovanim.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi koju podnosi 17. prosinca 2020. navodi da je bila u izvanbračnoj zajednici sa sada pok. Ivanom Mitrovićem od 2014. pa do njegove smrti, iako je isti imao formalno prebivalište u Požegi u Domu za starije i nemoćne svećenike od 2011. do 2018., a stvarno je do kraja 2014. živio u Kaptolu kod Kutjeva, imao stan u svom vlasništvu u Karlovcu koji je iznajmljivao, a stanovao kod tužiteljice i na njenoj adresi u dva navrata i prijavio boravište i to 22. travnja 2015. do 22. lipnja 2016. i od 13. svibnja 2016. do 13. svibnja 2017. Na njezinoj adresi primao je poštu i režije za stan u Karlovcu dok su podstanari za stan u Karlovcu uplaćivali najamninu na njen tekući račun. Predlaže da sud donese presudu kojom će utvrditi postojanje izvanbračne zajednice nje i pok. Ivana Mitrovića u razdoblju od 25. prosinca 2014. pa do 26. travnja 2020. Potražuje parnični trošak u iznosu 331,81 eur, te pripadajući PDV. Uz tužbu i tijekom postupka prilaže rješenje Općinskog suda u Karlovcu O-940/2020 od 17. studenog 2020., uvjerenje o boravištu za Ivana Mitrovića, oporuku Ivana Mitrovića od 13. svibnja 2015., potvrdu o provedenom nalogu za plaćanje, račune na ime Ivana Mitrovića, SMS prepisku, preslike fotografija, medicinsku dokumentaciju za Ivana Mitrovića, obvezni prekršajni nalog MUP-a PU Osječko-baranjske broj: 511-07-25/02-6-1499-1263/2015 od 20. listopada 2015., potvrdu o oduzimanju predmeta od 22. studenog 2015., obvezni prekršajni nalog MUP-a PU Osječko-Baranjske PP Beli Manastir broj: 511-07-25/02-6-1659-1302/2015 od 23. studenog 2015., presliku rukom pisanih recepata (str. 70-84 spisa), dopis Požeške biskupije od 14. lipnja 2017., izvadak iz Matice rođenih za Mandu Živković i elektronički zapis iz Matice vjenčanih za Tomislava Galkovskog i Mandu Živković. Predlaže da se tijekom postupka saslušaju svjedoci Josip Šambić, Iva Blekić, Zvonko Živković, Ankica Stišćak, Ivan Barić, Denis Kink i Dejan Henčić.

2. U odgovoru na tužbu tuženi se istoj protive, navode kako njihov brat sada pok. Ivan Mitrović zbog bolesti nije bio u mogućnosti obnašati svećeničke dužnosti te je odlukom biskupa Antuna Škvorčevića umirovljen 2010. i smješten u Biskupijski svećenički dom za starije, bolesne i nemoćne svećenike u Požegi i uz to mu isplaćivala svećeničku mirovinu. Iz doma je njihov brat povremeno izbivao jer je imao stan u Karlovcu, a liječio se i od alkohola u Psihijatrijskog bolnici na Rabu gdje se istovremeno liječio i suprug tužiteljice. Sada pok. Ivan Mitrović povremeno je odlazio u Baranju radi oporavka i uzimao smještaj u OPG Toma u Bilju, čiji je nositelj tužiteljica. 2018. trajno se vratio u dom, a prebivalište je 10. kolovoza 2018. prijavio u Karlovcu, Domobranska ulica 26. Zbog prekomjernog konzumiranja alkohola u 2018., zaprimljen je u Opću bolnicu u Karlovcu, po otpustu ponovno smješten u dom u Požegi nakon čega odlazi u stan u Karlovac, a tužiteljica je izvijestila upravitelja doma da se isti nalazi u Bilju i da je alkoholiziran pred drugim turistima pravi neugodnosti, te da ona to ne želi trpjeti. SMS porukom tužiteljica je I-tuženu obavijestila da je pok. Ivan u prosincu 2019. trajno napustio njen OPG i vratio u stan u Karlovcu. Obzirom nije postupio po nalogu biskupa i vratio se u svećenički dom u Požegi, niti se javljao na telefonske pozive, u siječnju 2020. predstavnik stanara zgrade na adresi Karlovac, Domobranska ulica 26, Željko Požega uz suglasnost vlč. Ivica Žuljevića pozvao je policiju koja je nazočila otključavanju stana u kojemu su pronašli sada pok. Mitrovića u teškom zdravstvenom stanju te je smješten u Opću bolnicu u Požegi, a polovinom travnja 2020. u organizaciji Požeške nadbiskupije premješten je u specijalnu bolnicu za psihijatriju i palijativnu srb

"Sv. Rafael" u Strmcu gdje je umro 26. travnja 2020. Prvi puta su tužiteljicu vidjele na sahrani sada pok. Ivana Mitrovića. Tvrde da je pok. Mitrović sam otplaćivao kredit za stan jer je 2014. i 2016. prodao nekretnine koje je naslijedio od pok. oca Petra u Slavonskom Kobašu i uz to je imao svoju mirovinu. Osporavaju da je sada pok. Mitrović iznajmljivao svoj stan u Karlovcu podstanarima, već da je 2015. besplatno dao na godinu dana svojoj sumještanici Viktoriji Čuletić, koja je pak na račun tužiteljice mjesečno uplaćivala određene iznose na ime sufinanciranja smještaja pok. Mitrovića na OPG-u u vlasništvu tužiteljice. Kao kontakt osoba kada je Ivan Mitrović bio u bolnici naveden je vlč. Ivica Žuljević – upravitelj svećeničkog doma u Požegi koji je organizirao pokop, a pokopan je na obiteljskom grobnom mjestu u Slavonskom Kobašu. Troškove sprovoda snosila je biskupija, a troškove samog čina ukopa II-tužena, kao i troškove uklesavanja pokojnikovih podataka na obiteljsku nadgrobnu ploču. Smatraju da je odnos tužiteljice i Ivana Mitrovića bio prijateljski, te da njihov brat nikada nije napustio svećeništvo niti od nadležnog biskupa tražio određenje od svetog reda. Da je i postojala izvanbračna zajednica tužiteljice i njihova brata, ista je trajno prestala u prosincu 2019. Navode i kako se iz teksta oporuke vidi da ista nije pisana vlastitom rukom nego je sastavljena prema njegovom kazivanju i stoga nije valjana. Uz to zbog dugogodišnjeg prekomjernog konzumiranja alkohola pok. Ivana Mitrovića razvijena je ovisnost o alkoholu koja ga je i dovela do stanja da nije mogao vladati svojom voljom niti istom slobodno upravljati. Predlažu odbijanje tužbenog zahtjeva. Potražuju parnični trošak u iznosu od 365,00 eura te trošak sudskih pristojbi na odgovor na tužbu i presudu po odluci suda. Uz dogovor i tijekom postupka prilažu uvjerenje o prebivalištu za Ivana Mitrovića, zk. ul. 1918, 1917, 1948, 1931, 634, sve k.o. 328766 Slavonski Kobaš i preslike fotografije. Predlažu svoje saslušanje, saslušanje svjedoka Željka Požege, Lucijana Poldruga i Ivice Žuljevića te da se službenim putem pribavi od biskupskog ordinarijata Požeške biskupije dostava podataka od kada je pok. Ivan Mitrović bio svećenik, kada je umirovljen, te podatke o skrbi tijekom umirovljenja i pokopa, od svećeničkog doma u Požegi dostavu podataka da li je i u kojem vremenskom periodu pok. Mitrović bio smješten u domu, od Psihijatrijske bolnice na Rabu podatke od kada se pok. Mitrović liječio i od koje bolesti, te zatražiti medicinsku dokumentaciju od Opće bolnice u Karlovcu podatke je li i zbog čega Ivan Mitrović u 2018. bio hospitaliziran i presliku medicinske dokumentacije od Opće bolnice u Požegi i Specijalne bolnice za psihijatriju i palijativnu skrb "Sv. Rafael" podatke o medicinskoj dokumentaciji o pružanju zdravstvene zaštite pok. Ivanu Mitroviću početkom 2020., kao i podatke o kontakt osobi za pok. Ivana Mitrovića, uvid u SMS poruke upućene I-tuženoj, podatke od Požeške biskupije o organizaciji i financiranju sprovoda Ivanana Mitrovića i službenim putem od MUP-a zatražiti podatke o vozačkoj dozvoli Ivana Mitrovića.

3. U dokaznom postupku sud je izvršio uvid i pročitao rješenje Općinskog suda u Karlovcu O-940/2020 od 17. studenog 2020., uvjerenje o boravištu za Ivana Mitrovića, oporuku Ivana Mitrovića od 13. svibnja 2015., potvrdu o provedenom nalogu za plaćanje, račune na ime Ivana Mitrovića, SMS prepisku, preslike fotografija, medicinsku dokumentaciju za Ivana Mitrovića, obvezni prekršajni nalog MUP-a PU Osječko-baranjske broj: 511-07-25/02-6-1499-1263/2015 od 20. listopada 2015., potvrdu o oduzimanju predmeta od 22. studenog 2015., obvezni prekršajni nalog MUP-a PU Osječko-Baranjske PP Beli Manastir broj: 511-07-25/02-6-1659-1302/2015 od 23. studenog 2015., presliku rukom pisanih recepata (str. 70-84 spisa), dopis Požeške biskupije od 14. lipnja 2017., izvadak iz Matice rođenih za Mandu Živković, elektronički zapis iz Matice vjenčanih za Tomislava Galkovskog i Mandu Živković, uvjerenje o

prebivalištu za Ivana Mitrovića, zk. ul. 1918, 1917, 1948, 1931, 634, sve k.o. 328766 Slavonski Kobaš i preslike fotografije, izvješće Opće županijske bolnice Požega od 20. rujna 2023., izvješće Specijalne bolnice za psihijatriju i palijativnu skrb "Sv. Rafael" Strmac od 25. rujna 2023., izvješće Županijske specijalne bolnice za psihijatrijsku rehabilitaciju Insula od 9. listopada 2023., saslušao tužiteljicu, tužene, svjedoke Branku Jelinić, Josipa Šambića, Dejana Henčića, Ivicu Žuljevića, zamolbeno saslušao Željka Požegu.

4. Sud nije saslušao preostale predložene svjedoke jer je imao dovoljno elemenata za donošenje odluke, niti pribavljao medicinsku dokumentaciju jer nije sporno da je sada pok. Ivan Mitrović bio osoba koja se liječila od alkoholizma, a većina hospitalizacija bila je zbog navedenog problema. Sud nije odredio provođenje grafološkog vještačenja jer se ovaj postupak ne vodi radi osporavanja oporuke, niti podatke o njegovoj svećeničkoj službi, troškovima sahrane obzirom taj dio nije bio sporan među strankama.

5. Na provedeni dokazni postupak nije bilo primjedbi niti daljnjih dokaznih prijedloga.

6. Među strankama nije sporno da je Ivan Mitrović preminuo 26. travnja 2020. i da je određeno vrijeme živio na adresi tužiteljice, da je umirovljen u vršenju svećeničke službe zbog problema s alkoholom.

7. Među strankama je sporno jesu li tužiteljica i sada pok. Ivan Mitrović bili u izvanbračnoj zajednici i od kada, te da li je ista trajno prestala krajem 2019. godine.

8. Iz rješenja Općinskog suda u Karlovcu O-940/2020 od 17. studenog 2020. razvidno je prekinut ostavinski postupak iza pok. Ivana Mitrovića iz Karlovca, umrlog 26. travnja 2020. godine, te je upućena Manda Galkovski da protiv sestara ostavitelja Anđele Poldrugo i Branke Jelinić pokrene parnični postupak radi utvrđenja da je sa ostaviteljem u trenutku smrti živjela u izvanbračnoj zajednici.

9. Iz oporuke (str. 9 spisa) razvidno je sadržajno da Ivan Mitrović svu svoju imovinu ostavlja Mandi Galkovski i da od iste očekuje da ga pokopa prema mjesnim običajima obiteljsku grobnicu na katoličkom groblju u Slavonskom Kobašu, da tu oporuku sastavlja ni od koga nagovoren niti prisiljen i sastavljena je prema njegovu kazivanju. U istoj je navedeno u Bilju, 13. svibnja 2015. kao oporučitelj naznačeni Ivan Mitrović i tamo je njegov potpis s tim da je i prostim okom razvodno da i sama oporuka – njezin tekst nije pisan pisanim rukopisom kao što je potpis.

10. Iz uvjerenja o boravištu od 30. studeni 2020. razvidno je da je Ivan Mitrović imao boravište u Bilju, Tina Ujevića 14 od 22. travnja 2015. do 22. travnja 2016. i od 13. svibnja 2016. do 13. svibnja 2017.

11. Iz potvrde o provedenom nalogu za plaćanje (str. 10 spisa) razvidno je da je platitelj Manda Galkovski primatelj državni proračun RH, u opisu je navedena konačna otplata kredita za kupnju državnog stana u iznos od 24.027,67 HRK od 29. veljače 2016., a rukom je dopisano otkup stana čisto vlasništvo Ivana Mitrovića, novci od mazde 3, prodane 02.02.

12. Iz priloženih računa razvodno je da su Ivanu Mitroviću ispostavljani računi za utrošak električne energije, vodoopskrbe, hrvatskog telekoma za adresu Karlovac,

Domobranska 26, a računi su ispostavljeni na adresu Bilje, Tina Ujevića 14. i to dio računa iz 2016. i 2015.

13. Iz dopisa Požeškog biskupa Antuna Škvorčevića od 14. lipnja 2017. razvidno je da je ista upućena Ivanu Mitroviću na adresu Bilje, Tina Ujevića 14 i u istoj je čestitka imendana Ivanu Mitroviću.

14. Iz priloženih fotografija razvidno je da sada pok. Ivan Mitrović i tužiteljica sjede za istim stolom, u istom su prostoru i društvu.

15. Iz uvjerenja o prebivalištu od 28. srpnja 2020. razvidno je da je Ivan Mitrović imao prebivalište u spornom periodu od 12. studenog 2010. do 10. kolovoza 2018. u Požegi, Trg sv. Terezije 13, a od 10. kolovoza 2018. do 26. travnja 2020. na adresi Karlovac, Domobranska ulica 26.

16. Iz zk. ul. 634 k.o. 328766 Slavonski Kobaš razvidno je na istom upisana oranica u selu na kč.br. 286, površine 1199 m² u samovlasništvu Ivana Mitrovića.

17. Iz otpusnog pisma KBC Osijek razvidno je da je Ivan Mitrović bio primljen 11. siječnja 2019., otpušten 16. siječnja 2019., došao u pratnji partnerice, pod dijagnozom F10.2 i F 10.0, naznačeno je da živi s partnericom u nazad 4 godine, dana mu je terapija u vidu Diazepama od 10 mg i Ibuprofena od 600 mg, apstinencija od alkohola, a pod zaključkom navedeno da je primljen uslijed pogoršanja psihičkog stanja kao posljedica kronificiranog poremećaja uzrokovanog zlouporabom alkohola, da je nakon primijenjene terapijske metode došlo do smirivanja psihopatoloških fenomena. Zbog evidentnog problema vezano uz nekritičnu konzumaciju alkohola koja dovodi do psihičke destabilizacije preporučuju uključivanje u KLA te apstinenciju od alkohola. Izdane 3 interne uputnice. Iz nalaza KBC Osijek od 22. prosinca 2018. razvidno je kako o istom naznačeno osoba u dobi od 53 god, neoženjen bez djece, umirovljeni svećenik, živi s partnericom, dan ranije pod utjecajem alkohola pao na ledu pri čemu je zadobio površne ozljede glave i odbija preporučeno hospitalno liječenje te da pije sam jer nema društva i nedavno se doselio u Bilje i živi s partnericom. Otpušten je kući u pratnji partnerice. Iz medicinskog nalaza KBC Osijek od 7. srpnja 2018. konstatirano je da Ivan Mitrović živi u izvanbračnoj zajednici, da je po zanimanju teolog, da je tijekom prethodnog dana popio veću količinu vina i pao s bicikla. Iz nalaza KBC Osijek od 15. studenog 2016. razvidno je da je Ivan Mitrović došao u pratnji i konstatirano da živi s nevjenčanom suprugom, da ga je u popodnevnim satima ugrizao pas za desnu šaku.

18. Iz obveznog prekršajnog naloga MUP-a PU Osječko-baranjske PP Beli Manastir od 20. listopada 2015. razvidno je da je okr. Ivan Mitrović s boravištem u Bilju, Tina Ujevića 14, dana 16. listopada 2015. u 13,00 sati u mjestu Bilje upravljao biciklom kada mu je utvrđena prisutnost alkohola u krvi od 1,65 g/kg te mu je utvrđena novčana kazna u iznosu od 500,00 kn, a zato što se nije kretao bližem desnom rubu nego je krivudao po kolniku 300,00 kuna, a iz obveznog prekršajnog naloga od 23. studenog 2015. Ivan Mitrović proglašen je krivim što je 10. studenog 2015. u mjestu Vardarac upravljao biciklom kada mu je utvrđena prisutnost alkohola u krvi 2,32 g/kg te mu je izrečena novčana kazna u iznosu od 500,00 kn, a zato što se nije kretao bližem desnom rubu kolnika 300,00 kn.

19. Iz potvrde o privremenom oduzimanju predmet MUP-a PU Osječko-baranjske od 22. studenog 2015. razvidno je da se Ivanu Mitroviću s prebivalištem u Bilju, Tina Ujevića 14 privremeno oduzima vozačka dozvola (B, F, C i G kategorija) serijskog broja 5433761.

20. Iz izvješća Opće županijske bolnice Požega od 20. rujna 2023. razvidno je kako nisu pronašli podatke o kontakt osobi za sada pok. Ivana Mitrovića za vrijeme dok je isti bio hospitaliziran u Općoj županijskog bolnici Požega.

21. Iz izvješća Specijalne bolnice za psihijatriju i palijativnu skrb "Sv. Rafael" Strmac o 25. rujna 2023. razvidno je Ivan Mitrović bio njihov pacijent od 16. travnja 2020. do 26. travnja 2020. kada je kontakt osoba bio vlč. Ivica Žuljević.

22. Iz izvješća Županijske specijalne bolnice za psihijatriju i rehabilitaciju Insula, Rab od 9. listopada 2023. razvidno je da je Ivan Mitrović kod njih bio 3 puta u periodima od 17. lipnja 2011. do 17. listopada 2011., 5. lipnja 2012. do 2. listopada 2012., 28. svibnja 2013. do 26. srpnja 2013. i kao kontakt osoba za sva tri boravka naveden je generalni vikar Josip Klarić iz Požege te naveden njegov broj mobitela.

23. Iz izvotka iz Matice rođenih za Mandu Živković razvidno je da je ista rođena 14. travnja 1954. u Donjoj Mahali, BiH, da je ista zaključila brak s Tomislavom Galkovskim 30. travnja 1983. u Osijeku, koji brak je prestao smrću Tomislava Galkovskog 4. studenog 2008. u Bilju.

24. Iz SMS prepiske razvidno je da je tužiteljica iste razmjenjivala sa sada pok. Ivanom Mitrovićem i da su bile upotrijebljene riječi "Volim te, svako dobro, laka ti noć, ne boj se držim se ja izvući ću se, popio sam tablete, nedostaješ mi, oprosti mi, u mojim si mislima", a iste poruke su od 4. ožujka do 16. ožujka 2020.

25. U svom iskazu tužiteljica Manda Galkovski navela da je bila vlasnica OPG-a "Toma" od 2006. godine, pa sve do kraja 2023. kada ga je zatvorila zbog zdravstvenih problema, jer je sve sama odradila i to više nije mogla. Pružale je usluge punog pansiona, a imala i dogovor sa jednom agencijom glede izleta i ručkova. Bila je u mirovini i to joj je bio dodatni izvor prihoda s kojim je bila zadovoljna. Ivan Mitrović nikada nije bio uveden kao gost pansiona što bi bila obveza putem e-visitora niti u njezine knjige. S istim se upoznala putem zajedničkog prijatelja jer je bila u određenim problemima, pa joj je isti dao njegov broj telefona kada je bio na Rabu, dopisivali su se, a na njegovu inicijativu kada je izašao iz bolnice Rab i vidjeli u Karlovcu. Zajedno su proveli tamo 4 dana, nakon čega se vratila u Bilje, a on došao već 4. kolovoza te godine, a u pitanju je 2013. godina, proveo par dana, pa ponovno otišao u Karlovac, i tako je bilo tijekom 2014. godine odnosno do srpnja 2014. U ljeto 2014. godine isti se preselio kod nje, a da za to nije znao župnik u Kaptolu Josip Klarić. Isti je umirovljen 1. lipnja 2015. i njegova mirovina iznosila je 2.600,00 kn, no njezina je bila veća. Isti je odlazio i kupovao potrebne namirnice, a režije nije plaćao, već je to činio za svoj stan u Karlovcu. Navodi kako nikoga od njegove obitelji nije upoznala, iako su redovno prolazili kroz Kobaš, odlazili na groblje, pa je upoznala susjede u Kobašu i supruga od njegove sestre Branke, no Branka se nije htjela s njom upoznati. Imali su zajedničkih prijatelja i isti je bio dobar sa župnikom iz Bilja Dejanom Henčićem koji je u međuvremenu premješten u drugu župu, a bili su dobri i sa njezinom braćom, navodi kako je ona i skrbnik jednom bratu koji je civilni invalid koji je u domu, jedan brat je u

Zagrebu drugi u Županji. Zajedno su ih posjećivali, i oni njih. Vlastite djece nema. Anamnestičke podatke u bolnici u Osijeku davao je sada pok. Ivan Mitrović i nju su ponešto pitali, pa je i ona davala odgovore. Navodi da zna da je sada pok. Ivan Mitrović govorio kako će oporučno ostaviti njoj sve, to je govorio i susjedima, no za samu oporuku nije znala već ju je slučajno našla među vlastitim knjigama nakon što je isti već bio sahranjen. Ista nije bila pohranjena u Hrvatski očevidnik oporuka i ne zna da li je pokrenut postupak osporavanja iste, osim što je ostavinski postupak iza pok. Ivana Mitrovića prekinut do okončanja ovog postupka. Trošak sahrane snosila je Crkva, a ona sada pok. Ivana Mitrovića nije mogla u zadnje vrijeme vidjeti jer se isti nalazio u bolnici. Kada je sada pok. Ivan Mitrović završio u Općoj bolnici Požega od početka do sredine travnja 2020. nije mogla ići kod njega zbog korone, a nakon 16. travnja isti je prebačen u bolnicu u Strmcu gdje je i preminuo. U prosincu 2019. je imala dosta posla i kod nje su odsjeli mineri, a Ivan Mitrović otišao je u Karlovac s planom da uredi plafone u stanu, nakon čega je isti planirao prodati, te si kupiti u Osijeku ili Slavanskom Brodu. Nije ga mogla dobiti na telefon, pa je zvala predstavnika stanara u Karlovcu koji je otišao do Ivanovog stana i zatekao ga i kako leži i gleda u plafon. To joj je i javio, a ona je kontaktirala župnika Žuljevića koji je angažirao hitnu pomoć iz Krapine. Navodi kako je pred Novu Godinu i oko nje također imala puno posla jer su joj gosti bili mladi koji su slavili Novu Godinu, pa je tek početkom veljače otišla u Karlovac da Ivanu odnese čisto rublje. Isti je u međuvremenu slomio ključnu kost, odnosno ranije, pa je išao i na rehabilitacije. Javio joj je da ga je posjetio biskup Antun Škorčević želeći da ga premjesti u dom u Požegu jer je znao da Ivan ima problema s konzumacijom alkohola, no isti je te odbio. Za taj njegov problem je znala, no nije joj smetalo jer je i sam Ivan govorio kako funkcionira tek kada popije. Stan u Karlovcu Ivan Mitrović dobio je putem svoje "domaćice" Andree Štancer koja je preminula 2006. godine i stan je bio pod otkupom. Predmetni stan bio je svojedobno u vlasništvu MORH-a jer je muž Andree bio vojno lice i isti je bio na otkupnu i rata je iznosila 263,00 kn, što je naknadno biskupija plaćala Ivanu, a nakon odlaska u mirovinu isti je to nastavio plaćati. Predložila je da se isto otplati odjednom, te je preko poznanice saznala da je ukupan dug za isti 24.000,00 kn, no Ivan te novce nije imao, pa je ona uplatila od svojih sredstava i sa svog računa. Uskoro je dobio očitovanje MORH-a da je stan bez tereta. Ivanu je predložila da njihove automobile i to njegovu Mazdu 3 2007. godište i njezin Hyundai I20 2010. godište prodaju i kupe noviji automobil Mercedes, te su to i učinili doplativši 2.000,00 eura koji su bili njezin novac i automobil je glasio na njezino ime. Ivan Mitrović imao je trajnu zabranu upravljanja automobilom od 2013. godine, no unatoč tome znao je voziti automobil, pa kada bi bio uhvaćen i plaćao značajne kazne. Nvodi kako su u stan u Karlovcu odlazili zajedno svaki drugi mjesec i voljeli su ići kupati se na Korani, kao i na izlete u obližnja turistička mjesta. Ivan je 2018. mijenjao osobnu iskaznicu i tada je htio prijaviti se kod nje u Bilje, no ona mu je sugerirala da se prijavi u Karlovac gdje ima stan. Biskupa je zvala kada je Ivanu bilo loše smatrajući da će isti svojim položajem ishoditi bržu hitnu intervenciju. Kada je Ivan 2020. završio u bolnici redovno su se i svakodnevno čuli, dopisivali, te godine njegova sestra ga je zvala pretpostavlja da mu čestita Uskrs, a nije ga dobila, a ona joj javila da je Ivanu jako loše i u pitanju je sestra Anđelka koja je nakon toga angažirala svog sina Adriana koji ju je nazvao i pitao gdje je Ivan smješten i koji je doktor za njega nadležan. Nakon Ivanove smrti, njegova sestra nije htjela uzeti njegove stvari osim osobne iskaznice i kartice računa, pa je nju nazvao Robert Mokri i rekao joj da njegova sestra neće uzeti stvari i da li to ona želi, na što je pristala, pa joj ih je poznanica koja je tamo išla donijela. Ivan je imao dobar bicikl koji je bio kod nje u Bilju, a onda su odlučili da on svoj i ona svoj bicikl odvezu u Karlovac kako bi se mogli voziti. Njegov bicikl je u međuvremenu ukraden. Navodi da

je ona promijenila ključ na bravi u stanu u Karlovcu jer je primijetila da neke stvari nestaju, te je i stan renovirala jer je jednom došlo do puknuća cijevi, a jednom je curila voda iz pipe gdje je priključena veš mašina. Sve režijske troškove za stan u Karlovcu, pa i račun za grobnu naknadu za svojedobnu ljubavnicu Ivana Mitrovića gospođu Andreu Štancer podmirivala je ona, iako računi stižu na sada pok. Ivana, a ona ih plaća i cijelo vrijeme su svi računi dolazili na njezinu adresu u Bilju. Ivan je živio sa dotičnom gospođom 11 godina u istom stanu, imala je dva braka, dvoje djece, bila značajno starija od njega, no isti je govorio da mu to ne smeta. Na sahrani sada pok Ivana bile su njegove sestre i njihovi muževi, djeca, bila je i ona s druge strane, svi su nosili maske zbog korone, a ne zna što je pisalo na osmrtnici i da li je ona tamo spomenuta. Kraj lijesa je stajala najbliža rodbina. Grobnica u kojoj je sahranjen je njihova obiteljska grobnica. Sestra Branka Robertu, najmlađeg sina Adriana i još jednog sina za kojeg ne zna ime. Kada je bila krizma Adriana Anđelka svog brata nije zvala na istu. Prijateljima i svećenicima Ivan ju je predstavljao kao moja Mandica. Zna da je bio teški alkoholičar, no to je bio i njezin muž i to njoj nije smetalo. Ne zna da li je Ivan tražio odrešenje od svećeničkog reda. Samo je jednom porukom izvijestila njegove sestre da Ivan pravi nered u njezinom pansionu. U prosincu 2019. Ivan je otišao u Karlovac jer su se bili posvađali, nakon toga se nije vraćao, a ona mu je u veljači odnijela njegove stvari. 2016. Ivan je naslijedio oranice, te je za jednu dobio 4.800,00 kn, a za jednu 12.000,00 kn i od toga joj je dao 10.000,00 kn da se troši za zajedničke potrebe, a nije joj rekao da se od tog novca plati otkupnina za stan u Karlovcu. Tijekom 2017. i 2018. stan u Karlovcu se iznajmljivao studentima, i to za 500,00 kn mjesečno i jedna je studentica svoj četveromjesečni najam platila svinčjetom koji su zajedno iskoristili kao i njezini gosti. Zna da su se Ivanovi roditelji zvali Ana i Petar, ne zna da je imao problema pri porodu. Zajednički su raspolagali njihovim sredstvima pa su tako ulagali u stan u Karlovcu kupujući krevete, roletne, krečili ga. Navodi da sin sada pok. Andree Štancar Denis stanuje u Karlovcu i s njim je u dobrim odnosima, dok je njezin sin iz prvog braka u Republici Srbiji i ne zna za njega. 2016. godine sada pok. Ivan Mitrović vozio je automobil pod utjecajem alkohola, sletio s ceste, napravio štetu, te je automobil popravljen kod Kovačevića u Bilju i to od sredstava od prodaje njiva.

26. U svom iskazu tužena Anđelka Poldrugo izjavila je da živi na Cresu i brata je viđala kada je bio na liječenju na Rabu i Krku i Zagrebu, i tada bi ju posjećivao, no ona njega nije posjećivala. Ima djecu Robertu, Paola kojem je brat i bio krizmeni kum, te Adriana. Nisu provodili slobodno vrijeme zajedno, no znao je kod nje ljetovati, no ne može se očitovati da li je to bilo i nakon 2014. godine. Govorio bi joj da ide u Bilje kod obitelji koja ima OPG, spominjao je Mandu Galkovski da mu je prijateljica i ona mu je savjetovala da ako je tako da traži razrješenje od službe. Navodi da ne zna da je njezin brat bio u vezi sa svojom domaćicom Štancar niti je znala da s istom živi. Troškove sahrane snosila je biskupija, a uz lijes su bili sestra, ona i njihovi muževi. Do sahrane nije poznavala Mandu Galkovski i ne zna da li je bila na sahrani. Karmine nisu održane. Nakon povratka sa sahrane za Cres navratili su u stan u Karlovcu, javili se kućepazitelju, pitali da li i što treba podmiriti ili zatvoriti isti je rekao da ne mogu dok sve to traje, nakon toga je nazvala gospođu Mandu na što ju je uputio kućepazitelj, no ne sjeća se što joj je rekao, no nakon toga nije ju nazvala. Navodi da joj je ista znala poslati poruke, no ona je te poruke u međuvremenu obrisala. Navodi da joj nije slala nikakve poruke. Njezin brat je dosta pio i zbog toga je volio hodati po prirodi i smatra da je zbog toga bio u Bilju. Brata je zvala na krizmu svoga sina Adriana, no odmah mu je rekla da nije u redu da ukoliko misli doći sa Mandom jer je smatrala to nečasnim za jednog svećenika. Za Mandu Galkovski smatrala je da je samo prijateljica njezina

brata. Nakon što joj je prezentirana preslika oporuke kao na str. 9. spisa navodi da to nije rukopis njezinog brata Ivana, jer je isti imao drugačiji rukopis. Posljednjih 6 mjeseci života njezin brat proveo je u Zagrebu, Karlovcu i domu. Smatra da svećenici mogu imati prijatelje i prijateljice, a svom bratu sugerirala je da se razriješi svećeničke dužnosti jer je smatrala da nije u redu da živi sa ženskom osobom. Ne sjeća se sadržaja poruke tužiteljice.

27. U svom iskazu tužena Branka Jelinić izjavila je da tužiteljicu nije upoznala, a brat joj je rekao da ide u Bilje kod obitelji koja ima OPG i da je u prijateljskim odnosima sa vlasnicom gospođom Mandom i to je bilo 2014. godine. Ona nije tamo nikada otišla. Brat joj je rekao da je to turistički. Smatra da je o bratu vodila brigu biskupija. Navodi da kod brata inače nije odlazila, a on je kod nje dolazio dva do tri puta godišnje. U Karlovcu isti nije živio, svojedobno je često mijenjao župe radeći u Dugoj Resi, Oroslavlju, Kapeli, Novoj Gradiški, Požeškoj Sesveti, Sladojevcima. 2009. godine oduzeto mu je pravo na samostalno obavljanje i vođenje tj. služenje svete mise. Isti se počeo samovoljno liječiti od alkoholizma 2001. prvo na Rebru, potom u Vinogradskoj u više navrata, Jankomiru, Krk, Rab i tamo mu je odlazila u posjete, tj. sestra na moru, a ona u kontinentalni dio. Ne zna da je brat negdje drugdje išao turistički. Tužiteljica ju je nakon sprovida kontaktirala SMS-om, no ona ga je izbrisala i nije ga htjela otvarati. Preslik oporuke kao na str. 9. nije pisan od strane Ivana Mitrovića jer to nije njegov rukopis. Brata je posjećivala u župama gdje je bio župnik. Tužiteljicu je brat predstavljao kao gospođu Mandu i ista ga je znala dovoziti na grob roditelja u priepodnevnom vremenu kada je ona radila. Brata nikada nije pitala da li je u vezi s gospođom Mandom niti joj je to rekao, niti zna koliko je dugo bio kod nje. Kada je brat završio u bolnici u Strmcu velečasni Žuljević ju je kontaktirao i isti joj je javio da je preminuo, nitko joj nije ponudio da preuzimam bratove stvari, ne zna za osobnu iskaznicu niti za karticu tekućeg računa, a odmah su se sestra i ona izjasnile da žele da se isti sahrani u obiteljskoj grobnici. Navodi da je trošak sahrane snosila je biskupija. A trošak klesarskih radova, imena Ivana Mitrovića snosila je ona. Dobili su od velečasnog Žuljevića biskupovo pismo. Brat je nasljeđenu imovinu u vidu šume i tri parcele zemlje prodrao od 2014.-2016. ne zna za koji iznos.

28. Svjedok Josip Šambić u svom iskazu navodi da poznaje ovdje tužiteljicu, a poznavao je i sada pok. Ivana Mitrovića. Za poziv za ovu raspravu je saznao od gospođe Mande, a sve iz razloga što mu je poziv upućen na broj 16 a on stanuje na broju 8. Zna da se g. Ivan Mitrović doselio 2014. godine u Bilje i stanovao s gospođom Mandom na njezinoj adresi i s njom, tj. nije imao zasebne prostorije. On mu je uslužno krećio stan u Karlovcu gdje ga je vozila tužiteljica, a u automobilu je bio i Ivan Mitrović. Tada su se zadržali u stanu u Karlovcu tri dana, on je krećio i u jednom navratu zajedno sa sada pok. Ivanom otišao prošetati Karlovcem i tada mu je rekao: "Znaš ukoliko se meni što desi, ja svoj stan ostavljam Mandi.". Družili su se jer su svega bili dvije kuće dalje u Bilju, i to je bilo tako do pred koronu. Gospođa Manda rekla mu je da je Ivan otišao u Karlovac. Zajedno su često znali ručati, popiti piće, i zna da su tužiteljica i sada pok. Ivan živjeli kao par i spavali u istoj sobi. Sada pok. Ivan predstavljao je tužiteljicu kao prijateljicu i rekao da se s njom planira vjenčati. Ne zna da se sada pok. Ivan posvađao s tužiteljicom, no zna da nije bio u dobrim odnosima sa svojim sestrama. Navodi da ne zna zašto tužiteljica nije išla sa sada pok. Ivanom prije korone u Karlovac, a rekla mu je kako ga je kontaktirala dok je bio u bolnici, no ne zna o kojoj bolnici je riječ. Ne zna da li ga je posjećivala dok je bio u Karlovcu. Sada pok. Ivan nije

se žalio na tužiteljicu. Ne zna kakav je rukopis imao pok. Ivan, a istog je upoznao preko tužiteljice. Ne zna iz kojih razloga je pok. Ivan došao u Bilje.

29. Svjedok Dejan Henčić u svom iskazu navodi da mu je za ročište javila tužiteljica, a njegova adresa nije Branjin Vrh već Branjina. Poznaje tužiteljicu i ista je bila njegova župljanka dok je bio župnik u Bilju, a poznavao je i sada pok. Ivana Mitrovića. On je 2018. došao kao župnik u Bilje i stoga tužiteljicu zna kao svoju župljanku. Kod nje je bio jednom i tada nije zatekao sada pok. Ivana Mitrovića. Isti je došao do njega i rekao mu da je on župnik u mirovini i da nema pravo obavljati misna slavlja, a pretpostavio je da je to zbog života sa ženom. S pok. Ivanom o tome nije razgovarao i bilo mu ga je neugodno pitati, no zna da je jedna od crkvenih mjera da ukoliko župnik živi sa ženom da jedna od mjera što se izriče je zabrana obavljanja misnih slavlja javno. Takva mjera izriče se između ostalog i zbog problema sa alkoholizmom, pedofilije, neprimjerenog ponašanja, zla i sl. Sada pok. Ivan platio je lukno za sebe i tužiteljicu i to na župnu knjižicu koja je pretpostavlja glasila na njegovo ime, no isto mora biti registrirano u župnom uredu. Tužiteljčini susjedi znali su mu reći kako ista živi izvanbračno sa svećenikom. Ne zna gdje je pok. Ivan otišao neposredno prije korone, pretpostavlja u bolnicu. Nikada osobno nije vidio zajedno tužiteljicu i sada pok. Ivana, a zna da su ih po riječima Ivana posjećivale osobe iz crkvenog miljea iz Požeške biskupije. Sada pok. Ivan rekao mu je da mu je tužiteljica prijateljica koja mu je pomogla da se izvuče iz alkoholizma, a dalje nije ispitivao. Znao je povremeno, no ne često doći na misno slavlje nedjeljom. U slučaju da završe u bolnici mogu i ne moraju ostaviti broj kontakt osobe, jer biskupija brine o njima i kada su u mirovini. Zna da ga je od svećenika u Bilju posjećivao Ivica Žuljević iz Požeške biskupije. Navodi da se oporuka nosi zajedno kada se prelazi iz župe u župu u novi direktorij i moraju biti imenovana dva izvršitelja oporuke i isti moraju biti naznačeni na samoj oporuci. Oporuku mogu dopunjavati i mijenjati. Ista stvar je i kada se odlazi u mirovinu.

30. Svjedok Ivica Žuljević u svom iskazu navodi da je od 2018. godine ravnatelj Svećeničkog doma u Požegi gdje je trebao biti smješten sada pok. Ivan Mitrović i to je bilo određenje dekretom još 2011. kada je isti umirovljen, no to isti nije poštivao već je boravio u Domu iz njega odlazio zbog vlastite problematike-alkohola, zna da je odlazio i bio u i u Bilju i u Karlovcu, na liječenju u bolnici u Požegi i Karlovcu. Krajem 2019. njegovo stanje glede alkohola znatno se poboljšalo, tada je bio u Karlovcu i početkom 2020. došlo je do toga da si je zbog konzumacije istog ugrozio život. Oni su kontaktirali i imali kontakt njegova susjeda iz Karlovca i zamolili ga da ga obiđe, te je to u konačnici učinjeno uz asistenciju policije, i zbog njegova stanja prebačen je bolnicu Požega, a kasnije i Strmac gdje je i preminuo. Kada je s istim razgovarao rekao mu je kako boravi u Bilju u OPG-u tužiteljice gdje pomaže, te se osjeća korisnim, no nije spominjao emotivnu vezanost za tužiteljicu, niti je to ispitivao. Zna da je sada pok. Ivan Mitrović imao dvije sestre i nakon što je isti preminuo o činjenici smrti izvijestio je tužiteljicu i njegove dvije sestre. Oni kao biskupija organiziraju i snose trošak sahrane. Prema pravilniku biskupije svaki svećenik po zaređenju trebao bi sačiniti oporuku iz koje bi bilo razvidno na koji način raspolaže sa svojom imovinom i gdje bi bilo nužno da određeni postotak sredstava oporučno ostavi biskupiji. To sada pok. Ivan Mitrović nije učinio, a u samom pravilniku nema odredbi kojima bi se svećenici na to prisilili, već je isto u domeni savjesti i morala. Osobno nije nikada bio u Bilju gdje je svojedobno Ivan Mitrović boravio. Ne sjeća se da je iza pok. Ivana Mitrovića ostalo osobnih stvari koje bi trebalo predati nekom od bližnjih. Navodi da je Ivan Mitrović umirovljen zbog problema s alkoholom i nesposobnosti vršenja svećeničke službe. Svećenik pri

stupanju u službu, tako i po umirovljenju obvezuje ga i ima obećanje celibata, no neslužbeno da li se toga svećenici drže ili ne, to oni ne znaju jer se to uobičajeno javno ne prezentira. Osobno nije stekao dojam niti mislio da je sada pok. Ivan Mitrović u emotivnoj vezi sa tužiteljicom pa i zbog godina, već da je tražio osobu koja će mu biti bliska i od pomoći. Zna da je zbog problema s alkoholom sada pok. Ivana Mitrovića dolazilo i do problema kada je isti boravio u Bilju, jer je svojim ponašanjem narušavao ugled samog mjesta gdje je bio i stoga mu se tužiteljica više puta obratila SMS-om da ne može više s njim, da joj je teško, na što bi joj odgovarao da je on službeno u Svećeničkom domu i da uvijek može doći, no isti bi tada odlazio u Karlovac, a ne u dom. Pretpostavlja da je sada pok. Ivan Mitrović otišao u Karlovac zbog nesuglasica s tužiteljicom, no kako joj se isti nije javljao nakon što je otišao koncem 2019. slala mu je poruke i rekla da joj se ne javlja, kao što se niti njima nije javljao, stoga su i pokrenuli telefonske kontakte sa susjedom u Karlovcu koji ga je i zatekao u ugrožavajućem stanu. Pretpostavlja da kada je sada pok. Ivan završio u bolnici da je ostavio kontakt broj tužiteljice, a na njegov. Navodi da je on jednom prilikom nazvao bolnicu u Karlovcu da čuje kakvo mu je stanje, dok je često komunicirao s bolnicom u Strmcu. Prilikom sahrane pok. Ivana Mitrovića bila je i tužiteljica koja se držala sa strane, no to je bilo i vrijeme korone. Stvari iz bolnice Strmac preuzela je biskupija. Sada pok. Ivan Mitrović tužiteljicu je predstavljao kao dobru dušu s kojom može razgovarati, no ništa više od toga. Ukoliko se sazna da netko od svećenika ili svećenika u mirovini ima izvanbračnu vezu pokreće se postupak prvotno umanjenja mirovine, a kasnije i mogućega razrješenja svećeničkog staleža i prelazak u laički stalež, te gubitak svećeničke mirovine, no to ide sve do Vatikana, nakon što se razriješi bivšeg svećenika ne vezuju ga svećeničke obveze. Ne bih se mogao očitovati o rukopisu pok. Ivana Mitrovića jer je komunikacija većim dijelom išla putem SMS-a ili mailova. Osobno ne zna niti za jedan takav postupak prema svećeniku. Dok je sada pok. Ivan Mitrović bio u Karlovcu od konca 2019. do početka 2020. isti je bio u stalnoj komunikaciji sa ovdje tužiteljicom jer mu je tužiteljica javljala što se s njim događa. Sa susjedom iz Karlovca je razgovarao, isti mu se javio na poticaj ovdje tužiteljice, a sve to početkom 2020. godine. I za vrijeme hospitalizacije tužiteljica mu se redovno javljala, pa je bila čak i naporna, a poruke su bile u smislu velike zabrinutosti za sada pok. Ivana Mitrovića. Ivan Mitrović nije mu slao poruke vezano za ovdje tužiteljicu, no njihova komunikacija je bila oskudnija jer je on bio zadužen da ga uputi na dom.

31. U svom iskazu prilikom zamolbenog saslušanja Željko Požega naveo je da je predstavnik suvlasnika i da je kao takav surađivao sa sada pok. Ivanom Mitrovićem. U stanu Ivana Mitrovića u nekoliko je navrata zatekao Mandu Galkovski, no ne zna kakav je odnos bio između nje i Ivana Mitrovića jer ga to nije zanimalo, niti ju je Ivan Mitrović posebno predstavljao. Nije dobio neku naznaku posebne bliskosti istih, a po sjećanju misli da se radilo o prijateljskom odnosu, s tim da je kada bi došao zadržao se po 5 do 10 minuta radi nekog potpisa ili predstavljanja prijedloga pa nije mogao znati o kakvom se točno odnosu radi između Mande i Ivana. Nije mu poznato ni da li su isti živjeli zajedno ni u kojem periodu. Tužiteljica ga je kontaktirala, ne sjeća se sa sigurnošću kada no zna sigurno da je to bio dan kada je pok. Ivan Mitrović otpremljen u bolnicu uz pomoću njega i tužiteljice te da se radilo o razdoblju korone. Ivanu Mitroviću tada je dva puta tjedno donosio lijekove i hranu. Prije otpreme u bolnicu Ivan Mitrović mu se nije javio na telefon, niti otvarao na kucanje, pa je pozvao policiju, uz pomoću koje je ušao u stan, zatekao ga bespomoćnog i samog u krevetu u težem zdravstvenom stanju pa je pozvana hitna. Uz pomoć tužiteljice stupio je u kontakt s gospodinom Žuljevićem koji je uspio riješiti dolazak hitne pomoći, nakon čega je Ivan Mitrović otpremljen u

bolnicu u popodnevnim satima. Ne zna sa sigurnošću da li je tužiteljica dolazila početkom 2020. zbog ograničenja putovanja zbog korone, no zna da je posljednja dva do tri tjedna prije odlaska u bolnicu Ivan Mitrović bio sam. Tužiteljica ga je obavijestila kada je Ivan Mitrović preminuo. Niti s Ivanom Mitrovićem niti s tužiteljicom nije bio posebno prisan. Zna da je Ivan Mitrović izbivao iz stana no ne zna gdje je i kod koga bio, a stan je u to vrijeme bio prazan. Od polovice 2020. više nije predstavnik stanara, a na vratima stana pok. Ivana Mitrovića stoji pločica Galkovski, te je Mandu Galkovski i susreo par puta na stubištu.

32. Materijalni dokazi prihvaćeni od strane ovoga suda s tim da recepte sud nije obrazlagao jer su isti nebitni za ovaj postupak. a nije utvrđivao niti valjanost oporuke već samo konstatirao njezino postojanje.

33. Iskaz tužiteljice sud nalazi neuvjerljivim u dijelu u kojemu navodi da za oporuku nije znala i da ju je pronašla slučajno među vlastitim knjigama jer se oporuka uobičajeno pohranjuje na određenim mjestima, a oporučne nasljednike izvještava o istom. Logičnim sud nalazi što nije odlazila u Karlovac nakon što je krajem 2019. sada pok. Ivan Mitrović otišao u svoj stan, jer je to bilo vrijeme korone pa su putovanja bila ograničena, a većina ljudi isto je koristila za sređivanje svojih stambenih prostora. Nedokazan je dio njezina iskaza da je otkup stana u Karlovcu dijelom plaćala biskupija do odlaska u mirovinu Ivana Mitrovića, jer obveze otkupa uobičajeno glase na ime i prezime obveznika. Nelogičan je dio njezina iskaza da ona daje svoj novac za otkup stana u Karlovcu pogotovo što je sada pok. Ivan Mitrović imao mirovinu, automobil Mazdu 3, naslijeđenu imovinu, tj. moguće je da je ista to prosljedila sa svog računa, no ne i porijeklo sredstava za otkup. Neživotan je dio iskaza u kojemu navodi da je ona plaćala režije za stan u Karlovcu i grobnu naknadu za Andreu Štampar, tj. možda ih je plaćala no upito čijim novčanim sredstvima, a u tom dijelu je i kontradiktoran jer protiv postupka ista novdi da je Ivan Mitrović plaćao račune za nekretninu u Karlovcu.

34. Iskaz tužene Anđelke Poldrugo sud nalazi neživotnim u dijelu u kojemu navodi kako se ne sjeća što joj je kućepazitelj rekao glede Mande Galkovski, a nakon smrti Ivana Mitrovića. Znakovit je dio njezina iskaza u kojem navodi da je zabranila bratu da Mandu Galkovski dovede na krizmu sina, što upućuje na zaključak da je veza njezina brata i tužiteljice bila ozbiljna. Upitan je dio njezina iskaza glede rukopisa na oporuci koja prileži spisu jer ne navodi da se s bratom dopisivala ili pak da ima neke pisane tragove koji bi upućivali na drugačiji rukopis, no za ovaj predmet nije od značaja sama oporuka i valjanost iste.

35. Iskaz tužene Branke Jelinić sud nalazi nelogičnim u dijelu u kojemu govori da je njezin brat bio turistički u Bilju jer pojam turizma ipak ne podrazumijeva dugi boravak na istom mjestu. Upitan je dio njezina iskaza glede rukopisa na oporuci u kojemu navodi da to nije rukopis Ivana Mitrovića jer se s bratom nije dopisivala ili navela da ima neke njegove zapise, no kako valjanost oporuke nije predmet ovoga spora, isto nije od krucijalnog značaja za isti.

36. Iskaz svjedoka Josipa Šambića sud nalazi neživotnim u dijelu u kojemu navodi da su tužiteljica i Ivan Mitrović spavali u istoj sobi jer isto podrazumijeva veliku bliskost s istima, a nedokazanim da mu je Ivan Mitrović rekao kako se planira vjenčati s Mandom Galkovski jer isto nije dodatno precizirano u bilo kom pogledu, a neživotan je u dijelu

u kojemu navodi da mu je Ivan Mitrović rekao da će svoj stan ostaviti Mandi Galkovski, obzirom da su to isključivo intimne stvari između dvoje ljudi.

37. Iskaz svjedoka Dejana Henčića sud nalazi iskrenim, istinitim, nepristranim.

38. Iskaz svjedoka Ivana Žuljevića sud nalazi iskrenim, s tim da isti daje sud o odnosu tužiteljice i sada pok. Ivana Mitrovića, iako taj odnos osobno nije promatrao, redovno je primao poruke od tužiteljice, a glede Ivana Mitrovića, pa ju je izvijestio o smrti Ivana Mitrovića kao i sestre Ivana Mitrovića.

39. Iskaz svjedoka Željka Požege sud nalazi danim rezervirano glede odnosa tužiteljice i Ivana Mitrovića, što je i logično jer ih je zajedno kratko viđao i to isključivo vezano za svoju funkciju predstavnika suglasnika.

40. Ocjenjujući svaki dokaz posebno i u međusobnoj svezi ovaj sud nalazi da su tužiteljica i sada pok. Ivan Mitrović bili u izvanbračnoj zajednici jer je njihova zajednica imala elemente bračne zajednice u vidu zajedničkog stanovanja, emocionalne povezanosti, ekonomske zajednice. Naime, sada pok. Ivan Mitrović živio je na adresi tužiteljice od 2014. godine, pa je sud uzeo i kao utvrđenim datum od 25. prosinca 2014. kako to ista tvrdi, te da je ista trajala do smrti sada pok. Ivana Mitrovića. Sada pok. Ivan Mitrović svojedobno je imao prijavljeno boravište na adresi tužiteljice, no i na drugim adresama s tim da je faktički vrijeme provodio kod iste, ona ga je odvodila i bila pratnja u bolnicu, brinula o njegovu zdravlju, kontaktirala osobe za koje je znala da su mu nadređene glede svećeničkog zvanja, isti su za nju znali. Sada pok. Ivan Mitrović ima dvije sestre no iz iskaza istih obje tuženih ne proizlazi da su bili u bliskim rodbinskim odnosima. Tužena Anđelka Poldrugo sugerirala je svom bratu Ivanu Mitroviću da traži razrješenje od službe zbog povezanosti s ovdje tužiteljicom što upućuje na zaključak da je njihova veza bila i više od samo emocionalne veze. Da je tužiteljica veoma bliska sada pok. Ivanu Mitroviću upućuje iskaz kućepazitelja koji je istu kontaktirao i ona njega, i nakon čijeg je kontakta isti angažirao hitnu pomoć. Tužena Branka Jelinić nije svog brata pitala za ovdje tužiteljicu i za pretpostaviti je zbog same intimne prirode tog pitanja, kao i svećeničkog zvanja svog brata koji pak ne dopušta vezu s ženom. Iskaz svjedoka Dejana Henčića svećenika po zvanju je iskaz koji je sud našao istinitim pogotovo što isti nije imao razloga pogodovati bilo kojoj strani u postupku, a za vezu Ivana Mitrovića i Mande Galkovski je znao. Svjedok koji je saslušan u postupku Dejan Henčić znao je da Ivan Mitrović živi s tužiteljicom i smatrao je da je Ivan Mitrović iz tog razloga umirovljen pogotovo što su mu i susjedi Mande Galkovski govorili kako ista živi s Ivanom Mitrovićem. Da Ivan Mitrović živi s tužiteljicom na njezinoj adresi razvidno je i iz čestitke koju je požeški biskup Antun Švorčević uputio Ivanu Mitroviću, dakle isti je znao da Ivan Mitrović boravi na navedenoj adresi. Uz to tužene nisu dokazale da postoji SMS kojim bi ih tužiteljica izvijestila da ju je Ivan Mitrović trajno napustio. Da je isti boravio na adresi tužiteljice zaključuje se i zbog činjenice da su računi za nekretninu u Karlovcu u vlasništvu sada pok. Ivana Mitrovića ispostavljeni na adresi tužiteljice. Na to upućuje i „podstanarka“ Viktorija Čuletić koja je uplaćivala određeni iznos na račun tužiteljice iako s njom nije ni u kakvom poslovnom odnosu niti je pak Ivan Mitrović bio djelomično lišen poslovne sposobnosti. Sama obveza pisanja oporuke svećenika je obveza koja isti prati bez sankcioniranja ukoliko se po istome ne postupi. Da je tužiteljica bila u vezi s Ivanom Mitrovićem koja nadilazi samo poznanstvo tj. prijateljstvo je da je ista izvještena o smrti sada pok. Ivana Mitrovića što se uobičajeno radi samo najbližoj rodbiti, roditeljima i

supruzi. Činjenica je da je sada pok. Ivan Mitrović krajem 2019. otišao u Karlovac gdje je imao nekretninu, moguće i zbog neslaganja, ili prepirke i sl. s tužiteljicom, a što ne znači da je njihov odnos trajno prestao jer je tada krenula opće poznata pandemija korone virusa zbog kojeg su bila ograničena putovanja i kontakti, no da su tužiteljica i sada pok. Ivan Mitrović ostali u veoma bliskim odnosima ukazuje činjenica da je upravo na tužiteljčinu inicijativu došlo do provjere zdravstvenog stanja Ivana Mitrovića, kada se ista angažirala kako putem kućepazitelja tako i Ivana Žuljevića da se njegovo zdravstveno stanje provjeri i pruži mu se adekvatna pomoć. Sud nalazi da je zajednica tužiteljice i Ivana Mitrovića imala sve elemente bračne zajednice i da je stoga tužbeni zahtjev tužiteljice osnovan.

41. Slijedom navedenog odlučeno je kao u izreci presude temeljem čl11. Obiteljskog zakona (NN 103/15, 98/19, 47/20), čl. 29 Zakona o obveznim odnosima ((NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23).

42. Odluka o parničnom trošku temelji se na uspjehu u postupku i važećoj odvjetničkoj tarifi prema kojoj je tužiteljici dosuđen iznos 331,81 eura te pripadajući PDV u iznosu od 82,95 eura tj. ukupno 414,76 eura, a platež naložen solidarno tuženima.

43. Tuženi nisu uspjeli u ovom postupku i stoga su odbijeni sa zahtjevom za naknadu parničnog troška kao neosnovani.

U Osijeku, 18. lipnja 2026.

Sudac
Dalmoslava Grgić

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku 15 dana, od dana primitka iste. Žalba se podnosi u tri istovjetna primjerka, putem ovoga suda, nadležnom županijskom sudu.

Dostaviti:

1. punomoćniku tužiteljice
2. punomoćniku tuženih

Broj zapisa: **9-30889-9637b**

Kontrolni broj: **0f5a9-7c505-7bd79**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Osijeku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.